

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vsvardi Martyrologivm

Usuardus <Sangermanensis>

Lovanii, 1573

Capvt XV. Cur mors Sanctorum natalis dicatur: & quomodo lectio
Martyrologij sit concludenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42790

Cur mors Sanctorum natalis dicatur: & quomodo lectio Martyrologij sit concludenda.

NEc ab simili de causa Sanctorum obitus Natalis dicuntur. Quod antiquissima & vscatissima Ecclesie vsurpatione fieri probat D. Pamelius in Cypriani epistolam 34. Nos autem causam tam frequentis vsurpationis paululum consideremus, cum haec lectio in Martyrologijs vbique sit obuia. Quamquam regitur in baptismo renascamur, non tamen plenè renascimur & sanamur. * Quoniam filij Dei quamdiu

* Aug. en-
sbi. ca. 64 mortaliter viuunt, cum morte configunt: &

quamuis de illis veraciter sit dictum, Quotquot spiritu Dei aguntur, hi sunt filij Dei, sic tamen filij Dei excitantur, & tanquam filij Dei proficiunt ad Deum, vt etiam spiritu suo, maxime aggrauante corruptibili corpore, tanquam filij hominum quibusdam motibus humanis deficiant ad

Rom. 8. seipsos, & ideo pereant.] Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est, Absorpta est mors (cum omnibus pœnis & miserijs) in victoria. Vbi est mors victoria tua? Vbi est mors stimulus tuus (peccatum & peccatorum reliquia)? Et ob hanc plenam regenerationem, dies obitus & resurrectionis Sanctorum, natales dicuntur, iuxta illud

1. Cor. 15. Osce 13. Christi: Vos qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit filius hominis in sede Maiestatis suae, sedebitis & vos super sedes duodecim. Eodem referunt

Matth. 19

referunt Hilarius in Psalmum 2, & ex eo Beda libro
 2 in Acta, illud Psalmistæ, Ego hodie genui te: nempe in 13 Act.
 ad resurrectionem Christi primogeniti ex mortuis. De Psalm. 2
 qua Isaias quoque, iuxta multorum interpretationem, Col. 1
 ait: Generationem eius quis enarrabit? quoniam tol- Act. 8. f
 letur de terra vita eius. Sane hæc vita præsens & mor- Isa. 53.
 talis, in qua nascendo morimur, tot miseris animæ &
 corporis est obnoxia, vt verè non mereatur vitæ no-
 men. Vnde beatus Augustinus tractans illud Ioan- Tract. 22.
 nis: Qui verbum meum audit, & credit ei qui in cap. 5.
 me misit, habet vitam æternam, & in iudicium Ioannis.
 non venit, sed transit à morte ad vitam. Ecce in-
 quit in hac vita nondum est vita: transitur à morte
 ad vitam, vt in iudicium non veniatur. Quare
 autem nondum est vita? Si vita esset ista, non di-
 ceret Dominus cuidam, Si vis venire ad vitam, Matth. 19
 serua mandata. Non enim ait illi, Si vis venire
 ad vitam æternam: non addidit æternam, sed tan-
 tum dixit vitam. Nec vita nominanda est, quia
 non est vera vita. Quæ est vera vita nisi quæ est
 æterna vita? Audi Apostolum dicentem ad Ti- 1. Tim. 6
 motheum: Præcipe diuitibus huius seculi non
 superbe sapere, neq; sperare in incerto diuitiarum,
 sed in Deo viuo: qui præstat nobis omnia abun-
 danter ad fruendum: bene faciant diuites: sint in
 operibus bonis: facile tribuant, communicent. Vt
 quid hoc? Audi quod sequitur: Thesaurizent sibi
 fundamentum bonum in futurum, vt apprehen-
 dant veram vitam. Profecto ista in qua erant, falsa
 vita est: nam vt quid velis apprehendere veram, si
 iam tenes veram?] * Nos itaque non natiuitatis
 diem celebramus, cum sit dolorum atq; omnium
 tenta-

Origenes
 lib. 3. in
 Job.

tentationum introitus: Sed mortis diem celebramus, vtpote omnium dolorum depositionem, atque omnium tentationum effugationem. Diem mortis celebramus, quia non mori videntur.]* Natalem ergo Sanctorum cum auditis charissimi, nolite putare illum dici quo nascitur in terram de carne, sed de terra in caelum, de labore ad requiem, de tentationibus ad quietem, de cruciatibus ad delicias, non fluxas, sed fortes & stabiles & aeternas: de mundanis risibus ad coronam & gloriam. Tales natales dignè martyrum celebrantur. Beatorum martyrum passiones inquit Eusebius Emilianus*, natales vocamus dies, quando eos martyrij vita, & gloriae fides dum ingerit morti, genuit aeternitati, & perpetua gaudia breui dolore parturijt. Merito plane dicendi natales dies, per quos illi qui nati fuerant in hanc fragilitatis humani miseriam, subito renascuntur in gloriam, vitae perennis initium de mortis sine fumentes. Etenim si dies natales vocamus quibus in hanc lucem in delictis & doloribus nascimur ad dolores, iustiùs isti celebrantur natales, quibus Sancti ex corruptibili luce in nouam illam futuri seculi veniunt claritatem, & filij hominum in adoptionem diuinæ paternitatis ascendunt. *In fine lectionis omni die addendum est, Et alibi, aliorum plurimorum sanctorum, Martyrum, Confessorum, atque Sanctarum virginum: & respondetur, Deo gratias. In nullo enim Martyrologio habentur omnes Sancti per varias Ecclesias celebres: Ne-*

P. Chry-
sologus
serm. 129.
de Cypri.

in quem
Gagneus
emissit,
Homil. 50
de Genesio.

Vide & dia-
logum A-

que* etiã in catalogo Petri de natalibus, aut in Vuardo Coloniae

Coloniae aucto Anno 1521. Quod ex quarundam eccle-
 siarum Breuarijs facile obseruari potest. Deinde ad-
 ditur istud, quia permultos martyres, confessores, atque
 virgines, cœli gaudijs potiri non dubitamus, quamuis in
 Ecclesia non sint relati in numerum Sanctorum.

CAPVT XVI.

De Lctione Martyrologij in cœna.

A Pud nonnullos legitur etiam in cœna ex Marty-
 rologio lectio sequentis diei. Quod pluribus locis
 fieri optarim. Pro reuerentia enim Dei & sacerdo-
 tũ, id vniuersa constituit Synodus (Toletana ter-
 tia) vt quia crebrò solent mensis ociosæ fabulæ
 interponi, in omni sacerdotali conuiuio lectio di-
 uinarum scripturarum (aut aliarum quæ Ecclesia-
 sticos ædificant) misceatur: Per hoc enim & ani-
 mę ædificantur ad bonum, & fabulę non necessa-
 rię prohibentur. Scribit Possidius Calamensis episco-
 pus beatum Augustinum in ipsa mensa magis lectionem
 vel disputationem, quam epulationem potationemque,
 dilexisse. Quam in re si Augustinum imitari placebit,
 non inutilis, neque iniucunda, erit in cœna lectio sub-
 sequentis diei: atque circa eam nonnulla mensalis ven-
 tilatio, de Sanctorum vita, de genere Martyrij, de
 tempore persecutionis, de locorum situ, de antiquis &
 nouis locorum nominibus, de Grammatica quarundam
 vocum explicatione, & id genus alijs eò pertinen-
 tibus.

Can. 7.

to. 2.

Cons.

CAPVT